KANADSKÉ LISTY

Second Class Mail. Reg. No. 3088

388 Atwater Ave.,Mississauga, Ontario, L5G 2A3, Canada. Tel. /905/ 278-4116.

No.8, Vol.28., srpen-August 1994.

KLUB PŘÁTEL PARDUBICKA

Vydavatel "Kanadských Listů" přijal tuto poctu také jménem všech občanů z Pardubic a okolí, kteří po roce 1948 v exilu či doma pro Masarykovo Československo pracovali či trpěli. Z řad nežijících to byli např.profesoři Žemla, Ryba, Hostomská,Štork,Jiránek, poslanci Jan Nermuť a Jan Novotný, letci A.Hess a B.Tobyška, inž.L.Koldinský,učitelka Jarmila Drahotská,gen.Mikuláš Ferjenčík; z žijících Zdeněk Janeček, Arnošt Košťál, Lubor Drahotský,Zdeněk Mimra,plk.Miloš Knorr, MBE, jakož i býv. vedoucí 4.oddílu pardubických skautů Jaroslav Nobilis. Paní primátorka přijala z rukou Mirka Janečka osobní příspěvek na postavení sochy TGM v Pardubicích,ve výši 100 US dolarů; dárce vyzývá tímto všechny býv.občany z Pardubic a okolí,kteří žijí v zahraničí,aby tentýž obnos poslali na adresu:PhDr.Jiří Kotyk,Závodu míru 1835, 530 02 Pardubice,Czech Republic. Jmenovaný je redaktorem "Zpráv Klubu přátel Pardubicka",kde budou dary veřejně kvitovány. Byly to dary ze zámoří,které umožnily,že sousední Hradec Králové už dávno pomník TGM má.. /Dary lze poslat i přes "Kanadské Listy"./

Známá Janečkova vila v Týnci nad Sázavou, s rozsáhlým parkem kolem, je na prodej. Za pouhých 10 milionů korun a zájemci se mohu spojit s JUDr.Blankou Dalibovou na adrese: Klusáčkova 12, 257 41 Týnec nad Sázavou, tel. /0301/ 90 13 12. Podle jejího sdělení je majitelem dnes ovdovělý manžel Dagmar Janečkové, dr.O.Hofman. Pisateli těchto řádků vyšel velmi ochotně vstříc dnešní starosta města, p.Miroslav Berka , který spolu s mnohými obyvateli města považuje býv.majitele vily, Dr.Ing.Františka Janečka,výrobce Jáw,za zakladatele moderního Týnce nad Sázavou. Očekává se,že radní města rozhodnou v dohledné době, že dotyčného muže zvolí čestným občanem města in memoriam. Město má dnes asi 6.000 obyvatel a leží na obou stranách Sázavy, na trasách starověkých cest Keltů a později Slovanů. Město má novou radnici /z roku 1983/ a vydává publikaci "Týnecké Listy". Jedno z posledních čísel přineslo vzpomínku na Ing.Františka Janečka s fotografií. Narodil se 23.ledna 1878 v Klášteře n.Dědinou u Nového Města nad Metují a zemřel v Praze 4.června 1941. Jeho předek Matěj Janeček hospodařil na gruntu č.12 v Českých Lhoticích u Nasavrk v r.1770. Motocykly JAWA začal vyrábět v r.1929. Pan starosta Berka o něm napsal:"F.Janeček byl vynikající technik,schopný podnikatel a člověk vzácných osobních kvalit."

LAURELS

JOSEF SVOBODA. For setting a fine example for all Canadians. The U of T professor has just won the Northern Science Award for researching the ecology of arctic plants. His is an inspiring story. A former Czech political prisoner forced to work in a uranium mine, he came to Canada at age 40 following the 1968 Soviet invasion. He didn't speak a word of English but started out as a technician, got a B.Sc. from the University of Western Ontario and a Ph.D. from the University of Alberta, before joining the U of T botany faculty. We salute you, professor, for your tenacity and old-fashioned hard work in beating seemingly impossible odds.

"Tor.Star",21.4.94.

Vycházejí paměti Vladimíra Krajiny

P r a h a - Vysoká hra se jmenuje kniha pamětí nejslavnějšího zpravodajce československého odboje, přírodovědce Vladimíra Krajiny, který zemřel loni v červnu v Kanadě. Krajina pořádal prameny a sepisoval vzpomínky v letech 1982-1990.

Botanik a ekolog Krajina se hned po uzavření českých vysokých škol zapojil do zpravodajské složky odboje. Do Londýna odeslal krátkovlnnou vysílačkou na dvacet tisíc depeší. Po únoru 1948 byl jako generální tajemník národně socialistické strany zatčen, ovšem na zásah prezidenta Beneše ho komunisté opět propustili. Poté emigroval a usadil se v Kanadě.

"MFD",1.5.94.

Baťa má pomník

OTROKOVICE – Před 62 lety (12. července 1932) zahynul při letecké havárii v Otrokovicích na Zlínsku zakladatel slavné české obuvnické dynastie Tomáš Baťa. Včera v tomto městě odhalili jeho sochu, připomínající Baťův podíl na rozkvětu celé oblasti. Slavnostního odhalení se zúčastnil Baťův syn, kanadský podnikatel Tomáš Baťa s manželkou Sonjou a velký počet dalších hostů. Baťa ocenil práci svého předka a silný vztah dnešní generace k jeho odkazu, který nezměnilo ani zatracování Baťovy podnikatelské a lidské filozofie v minulých desetiletích. 250 metrů od místa, kde byl nyní umístěn pomník, T.Baťa zahynul.

"RT",23.6.94.

Nečtete zadarmo?

Odpovědnost za naši budoucnost leží na nás

Pád komunismu nás postavil před celkem jednoduché schéma. Cíl se rýsuje jasně - stát se jednou ze svobodných a demokratických evropských zemí, zemí podobnou Rakousku, Německu, Dánsku, Švédsku či Francii. Cesta k této vizi je pro nás sice náročná, ale víme, kam jít. Naproti tomu státy, které prožily studenou válku ve svobodné části Evropy, dnes čelí náročnějšímu problému. Kde je východní hranice budoucí spojené Evropy? A jak se uspořádá evropská struktura na tomto východním okraji? To je problém, který musíme - a když říkám my, tak myslím všichni Evropané - začít znovu diskutovat, neboť v posledních čtyřiceti či pětačtyřiceti letech tu vlastně nebyl ani implicitně přítomen.

Až do roku 1989 se vize evropské integrace vymezovala do značné míry negativně. Proto teď Evropa prožívá období velkých diskusí a také období velké zkoušky. V této diskusi, která musí probíhat velmi otevřeně, naše země i ostatní státy středovýchodní Evropy nemohou být jenom objektem, musí vystupovat i jako aktivní subjekt. Do zmíněné debaty můžeme a musíme vnést také svou historickou zkušenost. Co vlastně je tím evropským civilizačním, kulturním či hodnotovým prostorem? Jak je ohraničen? Co je společným jmenovatelem evropské integrace? Odpovědi můžeme hledat v diskusi o tom, jak budeme žít se zbytkem světa, zda na členství v Evropě má nárok každý, nebo zda budujeme něco, co je založeno na nepřenosném dědictví.

Druhý problém, který souvisí s evropskou integrací, je krize sociálního státu, krize představy sdílené od počátku přemýšlení o spojené Evropě. Tato krize způsobuje, že evropské státy a národy se daleko více noří do vlastních, nikoliv evropských problémů. Diskutujeme-li nyní o evropské integraci, hovoříme daleko více o kvótách, limitech a dotacích než o podstatě našeho budoucího evropského života, o podstatě Evropy jako jednotného celku.

Třetí problém vidím ve vědomí jisté historické pasti číhající na nás všechny. Je to vědomí rizika návratu k historickým rutinám či mechanismům, které jsou prokletím Evropy a které sužovaly náš kontinent po celé moderní dějiny.

Celá naše přeměna spočívá na přesvědčení, že jejím motorem může být pouze vědomí vlastní odpovědnosti občana za sebe a za svůj stát

Musíme si uvědomit, že myšlenka Evropy je šancí, jakou jsme neměli po staletí. Domnívám se, že každá země, jak v západní, tak i ve střední a východní Evropě vidí tuto šanci z hlediska vlastního historického prožitku, z hlediska vlastních problémů, které s sebou vleče tisíce let. Je proto neobyčejně důležité, abychom uměli národní zájem vyjádřit slovy, která popisují nejenom minulost či současnost, ale také (a především) perspektivy budoucnosti.

Závěrem několik slov o tom, jak vidím v této souvislosti úlohu České republiky. Celá naše přeměna, kterou podstupujeme už pátý rok, spočívá na přesvědčení, že jejím motorem může být pouze vědomí vlastní odpovědnosti občana za sebe a za svůj stát. A podobně přemýšlíme o naší evropské integraci; to je vlastně rozšíření úvah o reformě naší země. Hlavní odpovědnost za integraci musí být zde, u nás, na našich občanech. Je falešné se domnívat, že mezi vyspělé země se přijímá; vyspělou zemí se můžeme stát pouze vlastním úsilím.

Vrátím-li se k prvnímu problému, k hledání východní hranice budoucí evropské integrace, chtěl bych zdůraznit, že jej nelze vyřešit u stolu kreslením nejrůznějších čar na mapě. Přemýšlíme-li o Evropě jako o komunitě, která sdílí jistý étos, pak struktura jejího východního okraje může vzniknout pouze přihlášením se k evropským hodnotám; k odpovědnosti jednotlivce, k hodnotám práce a ke kreativnímu přístupu k životu.

JOSEF ZIELENIEC

Autor je ministrem zahraničních věcí a místopředsedou ODS; článek je zkrácenou verzí obsáhlejšího příspěvku, který otiskuje týdeník Respekt

"MFD", 27.7.94.

Prezident bude moci již v říjnu udělit první státní vyznamenání

P r a h a (iv, ajk) - Zatímco při nedávných oslavách padesátého výročí vylodění Spojenců v Normandii nemohl Václav Havel jako jediný ze zúčastněných státníků udělit žádné řády ani medaile, na státní svátek 28. října budou již první vyznamenání České republiky předána. Poslanecká sněmovna totiž v sobotu schválila zákon, jímž se zřizují čtyři druhy státních vyznamenání.

Řád Bílého lva, určený osobám, které se zasloužily o Českou republiku, dále Řád Tomáše Garrigua Masaryka za rozvoj demokracie, humanity a zásluhy o lidská práva. Medailí Za hrdinství mohou být vyznamenány osoby, které se s nasazením vlastního života zasloužily o záchranu životů druhých či značných materiálních hodnot. Posledním vyznamenáním bude medaile Za zásluhy, udělovaná za rozvoj státu nebo územního celku.

Zákon označuje řády jako vyšší formu vyznamenání, které bude českým občanům propůjčováno a cizincům udělováno. Nižší formou pak jsou medaile, které budou vyznamenaným udělovány.

Poslanci prosadili, aby prezident směl udělovat vyznamenání nejen na doporučení vlády a parlamentu, ale i z vlastního rozhodnutí. Vždy však s takovým krokem musí vyjádřit souhlas i ministerský předseda. Řády a vyznamenání budou udělovány v den výročí vzniku Československa 28. října a v den vzniku samostatné České republiky 1. ledna.

"MFD", 12.7.94.

Kanadské Listy

INDEPENDENT MONTHLY
IN CZECH LANGUAGE.

Publisher and Editor: Mirko Janeček.
Tel. /905/ 278-4116.

Články, objednávky inserátů, opravy adres a předplatné lze poslat na: "Kanadské Listy", 388 Atwater Ave., Mississauga, Ont. L5G 2A3, Canada.

Předplatné na 1 rok:

Kanada ...	*$ 19:00*
USA, jako tiskopis ...	*$ 22:00*
zámoří, jako tiskopis ...	*$ 24:00*
USA, letecky ...	*$ 28:00*
zámoří, letecky ...	*$ 34:00*

Čtenářům v České republice: Dobrovolné předplatné v korunách lze zaslat na adresu: Pavel Svoboda, Na Vyhlídce 175, 252 63 Roztoky u Prahy.

BOŽÍ MLÝNY MELOU...

Jede sibiřský expres po tajze a naráz šlajfuje. Most vyhozený do povětří. Všeci pomrzli, akorát' mašinfíra ostál, došél k malému dřevěnému baráčku, v kerém seděl děda s fúsama až na zem. "Dobrý večer, dědo, jak daloko je do Moskvy?"

"Éj, synák, petsto kilometrů, a když už tam ideš, tož pozdravuj Lenina."

"Ale, dědo, Lenin už nežije!"
"Tak pozdravuj aspoň revoluci."
"Ale dědo, revoluce už přece dávno není!"
"Není? Tož na co ty mosty vyhazujem?!"

Krajanskou veřejnost po celé Kanadě překvapila zpráva, že ke dni 30. 8.94 končí svou činnost jako český generální konzul v Montreálu dr. Ladislav Nový. Stal se mezi námi populárním, protože se vždy snažil pomoci všem, kteří se na něho obrátili. Nebylo jeho vinou, že Toronto, kde žije nejvíc našich lidí, nepřestěhovalo český generální konzulát z Montreálu do Toronta. Proto do Toronta úředně i neúředně zajížděl, někdy s celou svou rodinou. I české "guvernantky" v Ontáriu si vážily toho, že přijel na jejich setkání a poskytl jim informace, které neměly. Jeho nástupcem se má stát jistý p. dr. Vošalík. Budeme sledovat další kariéru dr. Nového v rámci českého ministerstva zahraničních věcí se zájmem. Pracovití a talentovaní lidé by se měli dostávat kupředu. Těžko se loučím s tímto českým diplomatem a zároveň i přítelem.. Na obrázku je dr. L. Nový se svou paní Hanou a dcerou. Do budoucna mu přejeme jen zdar. MJ

Ze života krajanů

Jiří Škvor, známý jako básník pod jménem Pavel Javor, se nar. 24.6.16 v Martinicích u Votic, zemřel 22.1.81 v Montreálu. Nepatří na pražský Slavín?--Stan Motl napsal pro "Reflex" článek "Eskymo Welzl". Pocházel ze Zábřehu a zemřel 19.9.1948 v Dawson, Yukon. V Brně existuje klub jeho ctitelů. V Zábřehu má být deska na domě, kde žil.--Český ministr spravedlnosti J. Novák poctil svou návštěvou výstavu kanadské výtvarnice Rebeccy Baird-ové ve Šternberku.--V pražském nakladatelství Faust vyšla novela Jiřího Valtra z Edmontonu "Odpuštění".--V Torontě byla ustavena firma Poldi Steel Export Canada. Kladenská ocel byla dříve v Kanadě populární.--Vynikající brněnský plavec Petr Kratochvíl, 18, je na roční návštěvě u svého otce v Calgary.--Arnošt Wágner měl interview s prez. Havlem pro brněnskou "Rovnost". Jinak je uváděn jako ředitel odboru mezinárodních styků českého ministerstva vnitra a jeho pražské číslo je 372249. Žil v Ottawě.--Hana Smithin z Toronta sestavila pro "ČD" článek "Exulanti, ač přišla do Kanady v r. 1969.--V Kanadě prý žije p. Smékal z Vys. Mýta. Jeho sestra tam má prosperující pekárnu.--V Březnici žije Júlie Schindlerová, provd. Žáková, sestřenice I. Šandy z Toronta /pův. z Brna-Husovic/.--Calgary a svého syna Jiřího Tureček navštívil na 2 měsíce Ludvík Tureček z Vizovic.--"ZN REVUE" měla celostránkový článek o prof. J. Škvoreckém z Toronta "Manhattan v domě o mnoha patrech", z pera P. Dosadila.--"Hranické noviny" měly článek o kan. poradci R. Dowlingovi, který v rámci CUSO pracuje na studii ekonom. rozvoje města. Má k ruce komisi pěti místních občanů.--Na 50 krajanů, hlavně seniorů, si pochvalovalo Garden Party 3.8., kterou na svém venkovském sídle umožnila paní Amuš Škvorová z Montreálu. V pozadí vypomáhala vydatně Ruth Bílá-Guthof.--18.5. oslavil ve Viktorii, BC své 85. narozeniny býv. pražský cukrář Miroslav Toman.--Karel Havel z Bramptonu poslal dopis p. starostovi města, v němž ho upozornil, že podle nových zjištění je fluorid v pitné vodě škodlivý. Dopis otiskly také místní noviny.--2.7. zemřela v Torontě známá krajanka Heddy Peprníková, nar. 26.3.1906 v Uh. Ostrově. Působila delší dobu na našem Masaryktownu.--Manželé Hřibovi se zasloužili o 32. letní hry Kanadské sokolské župy; konají se koncem srpna v Quebeku.--V Torontě se má stavět Bata Show Muzeum; ředitelem byl ustanoven Edward Maeder, expert z LA.--Hana Hegerová koncertovala s úspěchem v Calgary, za doprovodu pianisty ml. Maláska.--MUDr. L. Kuťáková/Švýcary/ hledá svou sestru Júlii, provdanou Hobzovou.--MUDr. Vlastimil Neumann oslavil "80" a stěhuje se s paní do apt. Má kupu starších exilových novin; kdo má zájem? Adresa: 124 W. 29th St., N. Vancouver, BC V7N 2J8.--Podle ing. O. Havelky /býv. majitele rovárny v Praze/, ČR se nemůže stát členem Evr. Unie, protože ji tíží "kom. dědictví".

Pražské uzenářství

638 Queen St. West.
TORONTO, ONT. M6J 1E4

Tel.: 364-1787

XII. Všesok. slet v Praze, 6.7.1994: část kanadské výpravy s br. Janem Waldaufem, zcela vlevo. Celkově byl slet úspěšný.

Consulate General
of the Czech Republic
1305 Pine Avenue West
Montreal, Que. H3G 1B2
tel: (514) 849-4495 fax: (514) 849-4117

Z počátků Baťovy továrny

Ten okraj Zlína západně od Trávníka je na starých mapách pojmenován Dolní zahrady. Někdy se tam říkávalo také Dolní Újezd. A právě na těchto polích koupených od rolníka Habermana, mezi původní silnicí do Prštného a novým zlínským nádražím, stavěli bratři T. a A. Baťovi na jaře roku 1900 napůl zděnou, napůl dřevěnou první tovární budovu. Najdeme ji také na nejstarší dochované situaci továrny, vyhotovené v únoru roku 1906 v Kroměříži, nad kterou stojíme v rozpacích. Kromě objektů Baťovy továrny tam vidíme také nové nádraží a hostinec Monako, postavený v roce 1901. Jenže nová zděná dvoupatrová obuvnická budova 60 krát 20 metrů, započatá na jaře 1906 a známá později pod č. 16, tam ještě není. Pozemky mezi nádražím a starou prštenskou silnicí jsou ohraničeny stavebními čarami budoucí továrny i navrhovanou ulicí od Monaka k jihu, pojmenovanou potom Tovární. Překvapením jsou tu však dva menší navrhované domy označené jako "novostavby". Jeden ve stavební čáře proti nádraží, druhý v čáře u prštenské silnice, kvůli nimž byla situace vyhotovena. Šlo zřejmě o domy manželů Františka a Drahomíry Štěpánkových, kteří jsou na situaci přednostně podepsáni nad podpisem holešovského stavitele Jos. Drahoše, který ve Zlíně často působil. To zjištění je pozoruhodné hlavně tím, že František Štěpánek, prokurista firmy Baťa, se pro neshody s Tomášem Baťou v roce 1907 s firmou rozešel a založil na Cigánově továrnu vlastní. Ke stavbě těch domů označených jako "novostavby" nakonec nedošlo a Štěpánkovi si postavili vilu na Cigánově. Už hodně zchátralá tam stojí dodnes. Vedle Baťovy továrny proti nádraží si postavil dřevěnou továrničku na obuv zlínský židovský podnikatel Moric Lehr. Ta však v roce 1909 vyhořela, nebyla už obnovena a pozemky potom zabrala firma Baťa. Za továrnou směrem k západu bylo založeno ještě před válkou obecné hřbitovisko na dobytek. Sloužilo současně jako sportovní hřiště prvního sportovního klubu F. K. Zlín a zlínská firma Karel Maisel - export import bosenských švestek - si tu každoročně pronajímala místo na vaření povidel. Když v roce 1912 postavila za tržištěm firma Baťa první řadu domků, zdálo se být všechno v pořádku. Jenže zdaleka nebylo.

Ukázalo se, že předvídavost nepatřila k silným stránkám tehdejšího vedení firmy. Už v roce 1915 odkoupila od zlínské obce za 70 000 korun hřbitovisko pro rozšíření továrny směrem k západu a přeložila ho k prštenské silnici. A o dva roky později došlo k malému narovnání silnice pro stavbu pozdější budovy č. 13. Takže koncem první světové války bylo území továrny od jihu ohraničeno stále ještě starou prštenskou, zatímco její západní strana končila druhou řadou domků, postavenou firmou v roce 1915. Jen na východní straně k městu zůstávalo všechno při starém. Celé území se zvětšilo natolik, že umožnilo během války výstavbu několika továrních budov i provizorních objektů.

Ještě jednu událost je však třeba zaznamenat. To když se v roce 1918 rozhodlo o zasypání starého ramene Dřevnice za nádražím, aby se tak získal blízký terén pro stavbu nové tovární elektrárny. Velká povodeň v roce 1919 však oddálila její dokončení až do roku 1921. Bylo na čase, protože stará elektrárna na Zarámí už nevyhovovala. Tím rozhodujícím obdobím ve vývoji továrny byla však léta 1924 - 1925. Zbourala se řada prvních domů z roku 1912, která překážela stavebnímu rozvoji továrny. Došlo k radikálnímu přeložení silnice ze Zlína do Malenovic (tzv. prštenské) do nové trasy ulice Malenovské, přejmenované později na tř. T. Bati. Bylo zrušeno staré trhovisko i hřiště a vybudován nový sportovní stadion mezi nádražím a Dřevnicí. Hlavní brána do továrny byla přeložena od nádraží k Malenovské ulici a vybudována k ní nová ulice Továrními. Pod Růmy, v místě dnešního stadionu mládeže, postavila firma Baťa moderní kruhovou cihelnu s železniční vlečkou do závodu, kde byla v roce 1924 zahájena velká přestavba. Rušily se staré tovární budovy i válečná provizoria, které nevyhovovaly požadavkům Taylorova systému pásové výroby. Byla zahájena výstavba nových moderních typů železobetonových budov, aplikovaných později i na budovy obytné a veřejné. Právě tady jsou počátky svébytného zlínského stavebního stylu v architektuře a urbanismu. Předvídavost a plánovitost se dostávají na pořad dne.

"Zlínské noviny" **Eduard Staša**

kultura

RAFAEL KUBELÍK OSMDESÁTILETÝ

Na věži tudorského zámečku Bychory u Kolína vlál ve větru červenobílý prapor, na znamení, že se jeho pan, Jan Kubelík, nejslavnější a podle některých znalců i nejlepší český houslista všech dob, vrátil ze zahraničního turné domů. Spěchal k ženě a dětem proto, aby byl přítomen narození dědice svého jména, neboť pevně věřil, že to bude tentokrát syn, když jej už příroda před tím obdařila dvěma dcerami. A tak se v této napjaté atmosféře, naplněné dychtivým očekáváním, narodil 29. června 1914 Rafael Kubelík. Jeho matkou byla krásná a urozená Marianna Scellová, Maďarka, dcera předsedy nejvyššího uherského soudu, s níž se Jan Kubelík, okouzlen jejím půvabem, oženil v roce 1903. Při křtu držel na rukou malého Rafaela proslulý houslový pedagog Otakar Ševčík, který mu dílem vážně, dílem ze žertu, vložil do peřinky svitek not, jako symbol předurčené hudební umělecké dráhy.

A skutečně. Rafael se projevoval od nejútlejšího mládí jako výrazný hudební talent. Nejprve se zdálo, že bude, po vzoru otce, houslovým virtuosem. Jan Kubelík si velice přál, aby jeho syn byl výborným houslistou. Měl se však prosadit vlastní pílí a neměl být jen odleskem slávy a světového jména svého otce. Brzy se však ukázalo, že Rafael má mimořádné schopnosti dirigentské, projevující se nesporným nadáním zvládnout každé hudební dílo koncepčně a své představy o něm přesvědčivě prosadit při práci s orchestrem. Přesto, že na pražské konzervatoři vystudoval tři obory, to jest housle, skladbu a dirigování, věnoval se po jejím úspěšném ukončení především dirigování a komponování. Obor dirigování absolvoval Rafael Kubelík na Slovanském ostrově v Praze Dvořákovou předehrou Othello a několik dní nato současně obor housli i sklady ve své vlastní Fantazii pro housle a orchestr. Sám zahrál vynikajícím způsobem obtížný houslový part. Již z toho je patrno, jak všestranným a vynikajícím hudebníkem Rafael Kubelík byl. V té době už také někdy vystupoval veřejně na různých recitálech jako otcův klavírní partner. Českou filharmonii, kterou Jan Kubelík několikrát podpořil většími peněžními dary a kterou dokonce i s jejím dirigentem Oskarem Nedbalem angažoval pro své turné po Anglii, dirigoval Rafael již ve svých dvaceti letech. Později, v roce 1941, se stal po Václavu Talichovi (na sedm let do roku 1948) šéfem orchestru České filharmonie. Nesmíme však také zapomenout ani na jeho několikaté dirigentské působení v brněnské opeře.

Rafael Kubelík opustil vlast před čtyřiceti lety, protože nechtěl sloužit falešným ideám totalitního systému, který mu navíc znemožňoval svobodný umělecký život. Po celou tu dobu byl předním představitelem vrcholného dirigentského interpretačního umění. Pod jeho taktovkou zazněla téměř všechna významná díla světových skladatelů minulých dob i současnosti. Ve většině svých programů uváděl a v široké škále propagoval i skladby českých komponistů, zejména Dvořáka, Smetany, Martinů, Janáčka a dalších. Jako jeden z nejznámějších dirigentů světa postupně stanul takřka před všemi slavnými hudebními tělesy. Mimo to zastával řadu vysokých funkcí v hudebním světě. Byl například ředitelem Královské opery v Londýně, šéfdirigentem bavorského rozhlasového orchestru v Mnichově.

Rafael Kubelík je vlastníkem jedněch z nejobdivovanějších a nejvíce ceněných houslí cremonského houslaře Antonia Stradivariho, známých pod jménem Emperor. Název má vyjádřit jejich »vladařské« postavení mezi ostatními houslařskými výtvory. Housle z roku 1715 zakoupil jeho otec v roce 1910 za 123 000 rakouských korun. Tento překrásně vypracovaný a nádherně znějící nástroj byl původně ve sbírce birminghamského továrníka Gilleta, odkud přešel do neméně slavné sbírky Haddackovy a odtud pak do dražby, kde jej pro Jana Kubelíka získal jeho zmocněnec. Po smrti Jana Kubelíka hrála na Emperorky Rafaelova žena Lala Berová, výborná houslová virtuoska.

Rafael Kubelík přislíbil, že po více než čtyřiceti letech přijede do Prahy a bude dirigovat úvodní koncert festivalu Pražské jaro Smetanovu Mou vlast. To také dodržel. Byly to pro všechny a jistě i pro něj, mimořádně slavnostní chvíle. Rafael Kubelík tímto způsobem oslavil nejen vytoužený návrat do vlasti, ale uctil s Českou filharmonií i památku svého geniálního otce, který pro slávu českého jména ve světě tolik vykonal.

Rafael Kubelík má už delší dobu určité zdravotní potíže, pro které se vzdal pravidelné dirigentské činnosti. Tím usilovněji se věnuje práci skladatelské. Jeho vřelý vztah ke staré vlasti však zůstal hluboko v jeho srdci. Svou účastí na Pražském jaru před dvěma roky potvrdil svůj nepomíjivý a vřelý vztah ke staré vlasti a to nás naplňuje opravdovou radostí.

Upřímné vlastenectví Rafaela Kubelíka nejlépe vyjadřují tato jeho vlastní slova: Přál bych si, aby se Česká republika znovu stala kvetoucím srdcem Evropy, k němuž se budou upínat všechny zdravé síly světa.

Na závěr si připomeňme ještě životní krédo tohoto velkého českého umělce: Con amore e umore — S láskou a humorem.

MIROSLAV VLK, Naše rodina

Libuše Škůrková pracuje v kanceláři SPŠPT /Střední průmyslové školy potravinářské technologie v Pardubicích/. Má vrozený talent pro styk s veřejností a školu reprezentuje skutečně vzorně. V ruce drží publikaci, která vyšla k 75.výročí založení mlynářského,pekařského a cukrářského školství v Československu. V Pardubicích je tato škola plných 55 let. Současným ředitelem školy je populární Ing.Josef Skalický. Publikace má 68 stran a je v ní zmínka o J.Tománkovi a F.Capouškovi,kteří byli vězněni v 50.letech za údajnou spolupráci s exulantem prof.Žemlou.

SunLife of Canada

Pojištění je věc důvěry

38 let služby naší veřejnosti s největší kanadskou životní pojišťovnou

VLADIMÍR VÁLEK, C.L.U.
Senior Representative

Tel. 626-3004

21 Four Seasons Pl., Suite 330, ETOBICOKE, Ont. M9B 6J8

Východně od 427.

PENSION ZÁMEČEK PÁDOLÍ

V ORLICKÝCH HORÁCH

V loveckém zámečku, který je umístěn v klidném místě uprostřed lesa, je ubytování poskytováno v šesti pokojích po čtyřech lůžkách ve dvou cenových relacích:

90,- Kč/noc (sprcha + WC na pokojích)

70,- Kč/noc (sprcha + WC společné na patře)

Stravování je zajištěno přímo v pensionu formou polopenze 70,- Kč/den a plné penze 90,- Kč/den. Děti do 10ti let mají slevu.

Okolí umožňuje nenáročné turistické výlety a v zimě výborné lyžařské terény.

Parkování auta přímo u pensionu.

Zveme Vás k příjemnému pobytu v krásném prostředí Orlických hor.

Adresa: Jan Klíma
Pádolí 39
517 03 Skuhrov nad Bělou
tel.: 0445/6711

Dne 10.července 94 zemřel v Torontě nečekaně krajan Mirek Přístupa, syn zakladatele MMI, Gustava Přístupy,st. Mirek se narodil 6. listopadu 1923 v Burském sv.Mikuláši na Moravě a v Kanadě žil od roku 1928. V době,kdy jeho starší bratr Gustav byl jako příslušník čs.letectva v Anglii v německém zajetí,byl Mirek kadetem RCAF a v r.44 dostal pilotní odznak. Do války ke své lítosti nezasáhl. Jako chlapec chodil do čs.školy v Church of All Nations,ale náš obrázek jej zachycuje už jako učitele a je nejspíš z roku 1952. Mirek byl českým učitelem celou řadu let a mnoho býv.jeho žáků na něho vzpomíná s vděčností. Dlouhá léta byl Sokolem a pracoval i v Masarykově ústavu, kterému jistý čas i předsedal. Měl vlastní realitní kancelář a byl známý svým rovným a poctivým jednáním. I proto byl mezi krajany oblíben. S Mary Tirpákovou,původem z východního Slovenska, se oženil v roce 1946. Měli 4 chlapce /Miro,Milan a dvojčata Jaroslav a Zdeněk/. Všichni dosáhli v životě vynikajících postavení a dělají čest jménu Přístupa. Náhlý odchod Mirka Přístupy byl nemilým překvapením i pro jeho sestru Lydii Matusiakovou,která žije ve Vancouru,BC. Je naděje,že Mirkova fotografie bude ve vstupní hale nové budovy na Masaryktownu, v galerii předsedů MMI. Očekává se,že tam bude i fotografie jeho otce Gustava Přístupy st. a tím -u dirazněna obětavost celé rodiny,včetně "staré paní Přístupové" Lídy pro naši společnou věc.

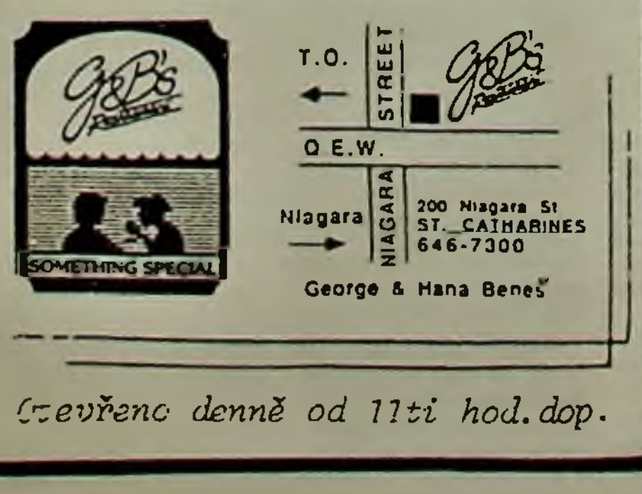

Jan Klíma s matkou a otcem a jeden Janeček.

Pronajmu se nově zařízený dům u Mex.zálivu pro sezonní i krátkodob.rekreaci. Inf.tel. a fax /813/ 398-7910. N.Hostomsky,5714 Bay Pines Lake Blvd.,St.Petersburg,FL.33708,USA.

ČTVRT HODINY OD NIAGARSKÝCH VODOPÁDŮ

Otevřeno denně od 11ti hod.dop.

Světlá postava Arnošta z Pardubic

Minulý víkend byl ve znamení zahájení oslav 650 let pražského arcibiskupství a založení gotické katedrály svatého Víta. Již v pátek 29. dubna byla otevřena jubilejní výstava ve Starém proboštství, na níž patří k hlavním exponátům originál zřizovací bully papeže Klimenta VI. "Ex supernae providentia maiestatis" z 30. dubna 1344, kterou bylo povýšeno pražské biskupství na arcibiskupství.

Vernisáže výstavy se kromě církevních hodnostářů účastnili prezident republiky Václav Havel a ředitel Státního ústředního archivu v Praze dr. V. Babička, který je též předsedou historické sekce Křesťanské akademie v Praze. V sobotu 30. dubna se pak konala v katedrále sv. Víta slavnostní pontifikální mše svatá, celebrovaná arcibiskupem pražským a primasem českým PhDr. Miloslavem Vlkem. Při ní byl přečten světícím biskupem pražským F. Lobkowiczem text historické zřizovací bully z roku 1344 i dopis papeže Jana Pavla II. k tomuto významnému výročí. Na slavnosti promluvili i apoštolský nuncius Sv. Stolce arcibiskup G. Coppa a královéhradecký biskup Msgre. Karel Otčenášek. Bohoslužba byla zakončena zpěvem Te Deum laudamus, svatovojtěšského a svatováclavského chorálu.

Pastýřský list arcibiskupa Vlka a světících biskupů pražských J. Škarvady a F. Lobkowicze, vydaný k 650. výročí, připomíná též světlou postavu prvního pražského arcibiskupa Arnošta z Pardubic (1297-1364), patrona našeho okresního města. Po studiích v italské Bologni a Padově, kde dosáhl licenciátu kanonického práva, se stal Arnošt nejdříve kanovníkem a později kapitulním děkanem u sv. Víta v Praze. Jeho volba pražským biskupem roku 1343 byla potvrzena avignonským papežem Klimentem VI, který měl o Arnoštovi vysoké mínění. Pallium prvního arcibiskupa pražského přijal Arnošt z Pardubic 21. listopadu 1344 z rukou vratislavského biskupa za přítomnosti českého krále Jana Lucemburského. Téhož dne položil arcibiskup Arnošt v Praze základní kámen k novému metropolitnímu chrámu - velechrámu sv. Víta. Arnošt proslul i jako první kancléř Karlovy univerzity, založené roku 1348, a moudrý rádce Otce vlasti Karla IV. (1346-1378). Roku 1357 vysvětil základní kameny hradu Karlštejna a Karlova mostu v Praze. Jeho jméno je spojeno s výstavbou hradu v Pardubicích a před rokem 1359 i farního kostela Zvěstování panny Marie, který nedávno prošel generální opravou. Arnoštovu památku připomínají též jeho busta v chrámu sv. Bartoloměje od J. Jandy a název ulice na sídlišti Karlovina.

Bylo by jistě pěkné, kdybychom si v Arnoštově chrámu mohli letos v listopadu připomenout za osobní účasti pražského arcibiskupa uvedení Arnošta z Pardubic do jeho úřadu (650 let) a zároveň i s hradeckým biskupem Karlem Otčenáškem 330. výročí založení biskupství v Hradci Králové (bullou Alexandra VII. "Super universas" z 10. listopadu 1644), kam církevně spadá pardubický vikariát. Na letošní červen navíc připadá 630 let od Arnoštovy smrti. Domnívám se, že by to byla důstojná duchovní příprava na jubilejní rok 1995, kdy si připomeneme 700 let od první písemné zmínky o osadě Pardubice v bulle papeže Bonifáce VIII. z 15. prosince 1295. Počátky našeho města jsou neoddělitelně spojeny s činností církve (řád cyriaků), v níž Arnošt z Pardubic patří k postavám nejnárodnějším a nejvýznamnějším.

PhDr. JIŘÍ KOTYK

■ **Přes 220 stran strojopisu** má nová již čtyřiadvacátá kniha Jaroslava Foglara Modrá rokle, která před Vánocemi vyjde v nakladatelství Olympia. Řekl to spisovatel Foglar po příjezdu ze své chaty nedaleko Prahy, kde knížku v těchto dnech dopsal. MSD - LS 7.94

O LETCÍCH

K vedlejšímu snímku ze Strážku: Josef Stehlík chodil ve Strážku do školy a je čestným občanem obce. Současně s odhalením desky se tam /díky L.Klímkovi a J.Kodrasovi/ konala dokumentární expozice "Pocta letcům Vysočiny". Zachytila pohnuté osudy dvou letců: Josefa Stehlíka a Jindřicha Berana, rodáka z nedaleké Rožné. Mezi účastníky byl gen.F.Fajtl, jejich válečný velitel. Základní data J.Stehlíka: nar.26.3.1915, zemřel 30.5.1991.--V revue "Podbrdsko"/vyšla v Příbrami/ je dokumentární článek dr.J.Velfla "Causa generál Karel Mareš-Toman". Dotyčný se narodil 3.11.1898 v Táboře, zemřel v Kosově Hoře u Sedlčan 18.6.60. Jeho dcera Dagmar /Jungmannová/ žije v Sedlčanech.--Nová kniha Fr.Fajtla: "Hrdina století"s podtitulkem "Příběh beznohého válečného stíhače RAF Douglase Badera", 205 stran.--V dubnu zemřel v Olomouci známý let.instruktor Leoš Klusal, 90. Foto z archivu ml.Netopila přineseme.--V nemocnici v Chester zemřel plk.Antonín Navrátil. Z pětice kamarádů z I.ročníku let.akademie v Prostějově /Hlaďo, Jaške, Navrátil, Jiří Král a Jan Klán/, žije již jen gen.Jaške..--W/C M.Liškutín napsal pro "MFD" článek Odložme vstup do EU"; přimlouvá se, aby Česká republika odložila vstup do Evr.Společenství nejméně o 10 let.--Gen.S.Dvorský, 85, daroval Let.Muzeu ve Kbelích triptych o čs.letcích, dílo ak.malíře P.Hampla.--V Laštanech u Olomouce byla odhalena pamětní deska plk.J.Bryksovi, nar.zde 18.3.16. Zemřel jako vězeň čs.komunistů v Jáchymově 12.8.57.--Ve Slavičíně uctili památku 28 am.letců, kteří tam zahynuli v r.44. Vydatně pomohla pí starostová Alena Hlubíková.--Klub stíhače J.František"v Brně pořádal letos tábor pro chlapce, s vojenským a kulturním zaměřením. Spolupracují s prostějovským voj.útvarem červených baretů.--Zemská org.Svazu letců v Kanadě věnovala Let.muzeu ve Kbelích 1.000 stránkovou knihu "Chronicle of Aviation". Od vydavatele t.l.ji v červnu převzal kosmonaut plk.Remek, ředitel muzea.--Přiznání: poznámka o gen.Ambrušovi ohledně sestřelu dvou angl.letadel se nehodila; k podobným omylům docházelo za války často.--Nová publikace: L. Burián "Po stopách letců Uherskohradišťska a Uherskobrodska ve Velké Británii 39-40". Vyjde v dohledné době jako výsledek mravenčí práce autora.--V Anglii žije letec Fr.Daněk, rodák z D.Němčí.--Svaz letců ČR vydal brožuru k 75. výročí vzniku Čs.letectví. 32 stran. Máme několik výtisků extra pro vážné zájemce.--"LD" měla článek "Čeští letci nad Normandií" z pera J.Fidlera. Naši měli v červnu 1877 operačních startů. Týž list přinesl rozhovor A.Zeleného od 311. "Z Horácka na Saharu" s dr.J.Mikulkou. Zelený začal válku jako pěšák na franc.frontě v r.40.--Mgr.P.Boček /Opletalova 390, 563 01 Lanškroun/ napsal pro "Zprávy Klubu přátel pardubicka" studii "Jaroslav Lonek a jeho pardubická letadla", k jeho nedožitým 90.narozeninám. Lonek zahynul jako vězeň Gestapa 26.1.45. Byl rodákem chrudimským /22.12.1904/.--"Slavičínský Zpravodaj" věnoval v červenci celou první stránku památce J.Stehlíka.--Písemnou pozůstalost B.Budila zpracoval PhDr.D.Schneider v knize "Pilot RAF vypráví", 110 stran. M. Liškutínovi se kniha líbí.--Adresa Svazu letců v Praze: Vlad.Bouzek, letiště Kbely, 197 06 Praha 9. Studijní sekci vede Ing.O.Poláček, Kolského 1446, 149 00 Praha 4.--Býv.let.mechanik Honza Prokop z Plzně, byl jmenován gen.let.v.v.--V "Květech" vyšel vynikající článek o L.Volkovi "Létat jsem začal s hadrem po eroplánu" z pera J.Těšínského. Za kniplem ztrávil souhrně 3 roky svého života. Po únoru 48 se usadil v USA a spolupracoval na projektu letu člověka na měsíc. Jeho sousedem /ve vedlejší vesnici Amityville/ je Václav Korda, 311.--A.Šiška popsal v dopise redakci "Květů" svou klinickou smrt v nemocnici v Holandsku, po zajetí Němci.--Firma Kaučuk sponzorovala letošní úspěšný Let.den v Roudnici n.L.--Pokladník Let.Historické Společnosti Petr Matula má adresu: Bystřická 2, 140 00 Praha 4.--Názor gen.V. Nedvěda k obnovení Hrobu neznámého vojína v Praze: "Nejkrásnější příklad je takový Hrob v Paříži pod Arc de Trumph; my nikdy něco tak velkolepého mít nebudeme, ale velká bronzová deska u Staroměstské radnice, ohraničená, kde by se kladly věnce a pod., by byla dobrá!--Vlad.Soukup poskytl interview red."MFD" 4.6.--Soukr.pilot, rytíř Josef Bartoň z Floridy/ale jinak z Dobenína/, se s am.manželkou Pat na stálo vrátil na svůj zámek v N.Městě nad Metují.

29.5. byla ve Stráňku /u Bystřice n. Pernštejnem/ odhalena pamětní deska plk.let.Josefu Stehlíkovi, rodáku z Pikarce. Přítomná byla jeho vaova, pí Marie Stehlíková ze Slavičína.

Dne 27.9.94 oslaví v Brně své 80.narozeniny mjr.František Živěla, populární zbrojíř 312. perutě RAF /vpravo/. Na snímku je také plk. Emil Boček, 310 a 312, s paní./Foto K.Herman./

JEDEN ZE STATEČNÝCH

generál Vladimír Nedvěd

W/Cdr. Cpt. Vladimír Nedvěd se narodil 27. března 1917 v Brně, absolvoval kyjovské gymnázium a začal studovat před válkou vojenskou leteckou akademii. Byl nadšeným členem jednoty SOKOL v Kyjově, a jak se sám zmiňuje ve svém dopise, výchova k lásce k národu, vlasti nebyla pro něho jenom otázka paletických slov, ale skutečného činu. Už v prosinci roku 1939 odchází do zahraničí, dostává se do Anglie, prodělává tvrdý letecký a navigační výcvik a stává se jako mnozí jiní Čechoslováci příslušníkem britského královského letectva RAF (Royal Air Force). Stává se nejmladším čsl. vyšším velitelem, nejprve wingu (letky) a pak 311. čsl. bombardovací perutě, jako šestadvacetiletý mladík. V této vysoké velitelské funkci působí od 21. srpna 1943 do 3. února 1944. Už v roce 1941 získal jako první Čechoslovák v RAF vysoké britské vyznamenání M.B.E. (Member of the most excelent order of the British Empire) za záchranu P/O Josefa Pavelky z hořícího letadla s nasazením vlastního života. V roce 1943 byl vyznamenán britským záslužným křížem D.F.C. za 70 operačních letů a 550 nalétaných operačních hodin. Byl také nositelem čtyř Československých válečných křížů z r. 1939, při čemž poslední dostal za 47 protiponorkových průzkumů a 1 bombardovací nálet. Jako jediný čsl. pilot byl přidělen na Dálný východ, kde se zúčastnil zásobovacích letů pro obklíčené jednotky britské armády v burmské džungli. Celkem absolvoval 11 takových letů.

Je zcela pochopitelné, že pro muže Nedvědova formátu a charakteru byl život v "komunistickém ráji" nemožný. 43 let trvalo, než se mu dostalo rehabilitace a ocenění. 11. září 1991 přebírá z rukou ministra národní obrany jako jeden ze čtyř našich letců hodnost generálmajora letectva ve výslužbě. Do své vlasti se vrací oživovat vzpomínky a udržovat kontakty se svými bratry sokoly. Zůstává ale už natrvalo v Austrálii, která mu pokytla druhý domov, stejně jako mnoha dalším exulantům. ***Jiří Dunděra***

Portsmouth v červnu 1994, oslavy D-DAY po 50ti letech: zleva-Jan Svoboda od 312, Karel Zajíček od 311 a Jindra Prokop od 313. Všichni žijí v Anglii.

Být na správné straně

Hrdinové nebezpečení pro společnost nebo naopak?

Jako vojenský letec z porolání jsem byl stižen pro zločin dezerce, protože jsem odešel do zahraničí. Když jsem se při rehabilitačním řízení ohradil proti tomu, abych byl i nadále považován za zločince, i když amnestovaného amnestií z roku 1960, bylo rozhodnuto, že moje jednání „nevykazuje potřebný stupeň nebezpečnosti pro společnost, aby je bylo možno kvalifikovat jako trestný čin". To je nesmysl.

Následoval jsem své učitele

Roku 1949 jsme si všichni mysleli, že válka vypukne co nevidět. A jako mnoha jiných i já jsem odešel ne proto, abych se své povinnosti „vyhnul", ale abych ji dostál. Abych bojoval na správné straně jako v roce 1939. Učitelé vojenské průkuratury, kterým se snaží zastrašit moje trestní stíhání, také. Někteří pamatují, že skládal vojenskou přísahu v roce 1917 a nezdálo se jí být vázán po únoru 1948, kdy došlo ke změně politické orientace a v republice začala být v rozporu s principy demokratické společnosti pronásledována občanská a politická práva.

To je pravý opak mého skutečného stanoviska. Nemi pravdu, že jsem se „zavázal vazbou" svou vojenskou přísahou. Jasně to vyplývá z následujícího odstavce mé žádosti.

Byl jsem si plně vědom povinností, které mi ukládá vojenská přísaha, a proto jsem následoval příkladu svých velitelů a profesorů, a jejichž intuitivní, cit a správnosti počínání jsem neměl a stále ještě nemám nejmenší pochyby. Byli to důstojníci, kteří za války v Anglii podali důkaz, že neodešli do zahraničí, aby se nějakým vyhnuli své vojenské povinnosti, a proto jsem je následoval.

Promlčená zrada

Svůj případ uvádím jenom jako ilustraci. I když nesouhlasím s rehabilitačním odmítnutím vojenského prokurátora, zločince se oficiálně nejsem a o mne tedy nejde. Je to ale mnoho mých kolegů, kteří jednali z naprosto stejných pohnutek a kteří přesto zůstávají pro čs justici nadále zločinci a lupiči. V roce 1949 odletělo za hranice, neboť se o to úspěl pokusilo, mnoho čs vojenských letců. Čtyřicátníků z povolání z doby kolem února 1948 se dodnes pokusili podle jakéhosi nepochopitelného měřítka „společenské nebezpečnosti". Ti, kteří nás vyhazovali z armády a perzekvovali, se zpronevěřili své vojenské přísaze. Vyměnili věrnost republice za věrnost Straně a putnu plně kolaborovali s cizí mocností, pod jejímž vlivem se Československo jejich přičiněním ocitlo. Všeho podle uznalého klíče svojsou společnosti vůbec nebezpečných. Zradili sice, ale to se promíjelo a zde je v pořádku. Co se týče nás, kteří jsme usoudili, že je naší povinností se proti totalitě postavit se zbraní v ruce, je situace složitější. Záleželo na tom, jak si s námi osud zahrál. Všichni jsme samozřejmě museli být připraveni na to, že si v případě nutnosti budeme muset cestu prostřelit. Někteří, jako například já, jsme měli štěstí, že to nebylo třeba, i když jsem pistoli v ruce měl. Přiky přes ruskou zónu Rakouska jsem šel jen proto, že jsem kvůli možnost nemohl. Tím se stalo, že tedy mému činu „chybí materiální stránka, a to společenská nebezpečnost".

V té druhé, méně šťastné skupině byli moji starší kamarádi, kteří odcházeli do odboje už podruhé; vyzbrojili mechanici, kteří jim dovedli vyšší hodnost a vulčeno zkušenost, u pokud možno, odletěli ve vojenských letadlech. Většina z nich potom ještě sloužila dalších deset let v R.A.F.

Technicky jsou stále ještě stíhání pro „loupežné letadlo" tj. protože všechny letouny byly Československu ukradeny po přistání (nevrátily a čs justice chodí kolem tohoto problému jako kolem horké kaše. Vyskytly se dokonce návrhy, že by si mělo občanství individuálně zažádat o milost.

Třetí skupina dopadla nejhůř. Jsou to naši kolegové, kteří se snažili odhalitkam splnit přísahu a vojenskou povinnost zajistili život tam nebo dlouhými lety v žáchymově. To, že dokonce jejich rehabilitace nemají na základě „společenské nebezpečnosti", je vysmátých nám všem.

Přiměřený trest za hrdinství

Nejznámější z této kategorie je případ mých kamarádů, pluk.velitelů Zdeňka Hlíka a Miroslava Nového, posledních žijících účastníků pokusu uletět z Chocně v roce 1949. (V dubnu 1949 se pokusilo z vojenského letiště v Chocni odletět pět absolventů Letecké vojenské akademie ve dvou sportovních letadlech. Pokus nevyšel, jeden z pětice byl na místě zastřelen a ostatní dostali trest 30 měsíců odnětí svobody. Z Jáchymova byli propuštěni až po třinácti letech. Podrobněji viz Respekt 37/91, pozn.red.)

Celou záležitost nedávno přezkoumával soud v Hradci Králové. Rehabilitovat naše kamarády, pokud jde o spáchání a některé dobu tvrdý obžalovaný, ale ponechal jim odsouzení z trestu, na kterou se rehabilitace nevztahuje. Jako „přiměřený trest" za tento delikt jim hradecký soud určil deset let z celkových třinácti a tedy Mirka a Noty odsoudil k žáchymovské pouze tři roky „neoprávněně". Alespoň takový je názor naší justice. To, že v roce 89 neměli obě mínění žádnou obhajobu a teď také ne, protože umí nebyli přítomni k rehabilitačnímu jednání, nikomu se soudců v Hradci Králové nevadilo. Prostě přečetli znění rozsudku z 50 let. Vším umí jeden z dvojných slov činců nemůže jen cinu v roce zbraní a Mirka ani nestačil do letadla nastoupit, natož ho ukrást - po pár krocích na letištní ploše mu strážní prostřelili krční páteř.

Dnešní prokurátoři nás sice už nechtějí soudit za činy namířené proti komunistickému režimu, ale zároveň nechtějí ani přiznat, že jsme měli pravdu. Z jejich mentality se dokonce se im děla mrtvé. Celý skandál kolem „zbytkových trestů" je monumentální ostudou pro odcházející F.Jeralovi shromáždění. Nejnáše nedokázala za dva roky vyřešit otázku třetího odboje, ale nezmohlo se dokonce ani na omluvu postižených. V mnoha případech, dodejme, by to už byla omluva pouze jejich vdovám.

VÁCLAV CHADIM
Canberra, Austrálie

O VOJÁCÍCH

Velkou chybou nedávného setkání býv.vojáků obou světových válek v Praze na Václavském náměstí bylo,že 2.600 starších mužů a žen,většinou mezi 70ti a 80ti lety, muselo šlapat do kopce a že jim do kroku hrála jen jedna jediná vojenská hudba; mělo by jich být nejméně 5. Kladení věnců na počest padlých u koně sv. Václava je absurdnost. Doufá se,že rozumné hlavy v Praze se shodnou na tom,že obnovení Hrobu neznámého vojína u Staroměstské radnice v Praze je jediným řešením.--Náchodský list"Náš Čas" přetiskl článek "Churchillova návštěva"z "KL". Dal nám jej k dispozici Petr Haluška z Cicero,IL.--Úvodník"MSD" konstatuje,že česká armáda někdy vychovává ze spratků hulváty;pisatel jel ve vlaku naplněném mladými branci z Ostravy do Přerova..--Doma vyšla kniha Josefa Šnejdárka"Pochoduj,nebo zemři!",230 stran. Dotyčný se narodil v Napajedlích 2.4.1875,zemřel v Casablance 13.5.1945.--Ivan Procházka se na nedávném sjezdu v Praze sešel s Bobem Moravcem,Kordinou,Kašparem,Knorrem a Březným. Dokončuje rukopis o našich, kteří za války sloužili u Svob.Francouzů.--Nedávno vyšlá kniha "Poldy"Rozbořila" pod názvem "Z války do exilu" přinesla nové informace o prekérní situaci našich jednotek na franc.frontě v r.1940 a také u Dunkirku v r.1944 až do konce války. V knize je zmínka o Luborovi Zinkovi,který žije v Ottawě.--Čeští vojáci budou mít nové uniformy;hodnostní označení budou odpovídat tradicím čs. armády z I.republiky.--Gen.Vacek,býv.ministr obrany žije v K.Varech v důchodu. Není asi malý,protože vlastním nákladem vydal knihu "Na rovinu",která kritizuje ministra obrany Baudyše.--V Lipníku nad Bečvou přednášel býv.vojákům a příslušníkům 2.spojovací brigády plk.Jan Paroulek.--120 českých pěšáků se cvičilo 10 dní ve Francii.--Děla ze Škodovky /odmontovaná z čs.opevnění/ a čeští ježci Spojencům invázi ztížily,ale neznemožnily.--Českou výpravu do Normandie letos vedl gen.dělostřelec Tomáš Sedláček,předseda ČSOL. Žije v Toušeni.--"MSD"připomněl,že v červenci 1919 zatlačily 3 české sokolské pluky Maďary z mostu přes Dunaj a z Petržalky.--K nedožitým 90.narozeninám škpt.Morávka byly u jeho pomníčku poblíž Prašného mostu v Praze položeny věnce ČSOL a MO.--Za rok 93 zahynulo v české armádě v nehodách 60 branců.--V památníku v Hrabyni je permanentní výstava o 2.světové válce. O víkendu přijde asi 60 lidí.--Rekr.objekt Samechov na Sázavě přejde do majetku ČSOL. Několik opuštěných kasáren předá MO v dohledné době. Jednatel ČSOL Jan Štursa prohlásil,že z nájmů se dostaví Památník obětem fašismu v Lidicích.--Objevily se kladné články o tzv.vládním vojsku;čítalo na 5.000 mužů ve 12ti praporech.--Pomník obětem komunismu se má stavět mezi koněm sv.Václava a Muzeem, ale v tisku se ozvaly hlasy,že by vhodnější byl Jáchymov nebo hřbitov v Ďáblicích,kde řada obětí kom.justice byla tajně pochována,např.paní Mašínová a popravení vojáci.--Písemná pozůstalost gen.B.Máchy /1901-1993/ se stala majetkem Archívu města Ostravy.Mácha prošel věznicemi nacistů a čs.komunistů.--F.Kaplan navštívil Štítinu a rodný dům gen.Píky. Nová budova základní školy ponese generálovo jméno.--Asi 200 čs.vojáků padlo koncem války u Dunkirku.O jejich hroby se až dosud nestaral nikdo. Až letos nad jejich hroby zavlála česká či slovenská vlajka.--Štěpán Dohodil,96,se stal čestným občanem Bystřice p.Hostýnem. Bojoval v I.válce v Itálii.--V Příbrami,na Vojně a na Bytízu,byl v 50.letech vězněn záp.dělostřelec Ant.Klement. Také kpt.Boh.Zelenka ze Šerkova u Orlíka. Na dole zahynul 31.1.54 F. Pracák,nar.2.12.06 ve Slavošovicích.--Sestra záp.vojáka Boh.Pruska, M.Soukeníková,žije v Oticích u Opavy.--Setkání v Praze 9.7.se účastnili také gen.Ján Bačkovský a plk.K.Borský.--Díky dr.J.Velflovi se v Příbrami uskutečnila vynikající výstava o obléhání Dunkirku našimi vojáky; není divu,že dr.Velfl má naději se stát nástupcem dr.Zd.Jelínka v roli šéfa ústředního muzea české armády v Praze-Žižkově.--Z Příbrami a okolí byli u Dunkirku: F.Bartůněk,Pavel a Hanuš-Bor-Edelsteinové,L.Herka,J.Kůr,A.Pikeš,Jiří Polák,F.Šlehofer,A.Šlechta,V.Špicar, J.Bruckner,I.Seják,V.Kotrbatý,V.Kaš, K.Nipl,F.Kočí, F.Šimek,W.Zimmermann,A.Soběslavský,Jan Dufek,B.Král, B.Hochmann a P.Šípek.--Býv. šéf čs.rozvědky,plk.Č.Podzemný,navštívil své rodiště,Val.Meziříčí. Poskytl exklusivní rozhovor"Rovnosti".Brzy bude slavit"70". --V Muzeu města Brna byla zajímavá výstava"Od invéze k Ardenám". Pomohli historici z Holandska.--Kniha F.Kauckého"Voják tajné války",146 stran,prý zachytila zážitky "agenta dvou tváří"L.Šnóbla z Prahy,který za války pracoval pro něm.SD a pro čs.podzemí.--L.Walesa dostal nedávno tyto cifry popravených Poláků v Katynu: 14.700, z toho 295 vysokých arm.důstojníků.--Článek"Se Svobodou za svobodu" v "Reflexu" odhaluje,že gen.Svoboda byl sov.agentem od r.1940.--Vyšla kniha E.Trojana"Betonová hranice"/Čs.pohr. opevnění 1935-1938/. Beseda s autorem byla v Ústí n.O.

Deska na zdi městského parku ve Vysokém Mýtě připomíná občanům šťastný den v r.1990. Vydavatel t.l.se zást.starosty V.Stratílkem zahájil slavnostně provoz pensionu"U bakaláře"na náměstí TGM. Dříve v budově byla KGB. Aby místní občané na hrůzy sovětské okupace nezapomněli,vydali autoři V.Anderle a Jan Klíma publikaci "Pamatuj",16 stran.Jinak populární je list"TRS",redigovaný I.Hudečkem. Vys.Mýto se staví na nohy!

Díky Mistru kameníkovi Ladislavu Copovi z Malého Rohozce u Turnova byla tato nová deska pro památník čs.vojáků v Memoriálu francouzského města Caen zhotovena právě včas a ještě před zahájením ceremonií k 50.výročí spojenecké inváze nahradila dřívější desku s rudou hvězdou a komunistickým textem. V pozadí "zapracovali" hlavně:Stanislav Hnělička /Frimlova 334/1, 460 05 Liberec 5/,tajemník ČOL pplk.Jan Štursa a čs.velvyslanec v Paříži dr. Jan Šedivý. Finančně pomohla UNIVERSAL BANKA v Liberci. Liberecké noviny "REGION"se o akci S.Hněličky zmínily pochvalně.

Bob Moravec /vlevo/ a gen.Ant.Liška /vpravo/ během setkání zahr.vojáků 2.války dne 9.7.na Václavském nám.v Praze. Bob Moravec se dostal do nezáviděníhodné situace,když jeho rozhovor s O.Ulčem,otištěný v krajanských novinách v Kanadě v červnu,vyzněl v tom smyslu,že za války čs. "pozemní jednotky nedocílily nic". Bob Moravec,jako řízný voják,situaci vyřešil tak,že nesváděl vinu na O.Ulče či redakci příslušného listu,ale hned v příštím čísle listu konstatoval sám Bob Moravec v dopise redakci:"Říci,že naše armáda na západě nebojovala, se nesrovnává docela s pravdou.Bylo by to krutě nespravedlivé vůči příslušníkům našich jednotek,kteří obětovali svůj život za svobodu vlasti u Tobruku,u Dunkirku a na mnohých evropských bojištích minulé války". A je po aféře ..

Nevíme ani,která je to jednotka,ale jsou to naši vojáci v Anglii za války. Známe jen několik jmen a prosíme o doplnění. Stojící řada vzadu zleva:1.Svat.Janiš,3.Zdeněk Březina,4.Jan Fajkus,5.Bruno Zapletal,6.Robert Pavlík, 7.Strnadel/z Hodslavic?/,8.JUDr.O.Maláč,11.Josef Holčák z Branek,12.V.Grossmann,13.Jaroslav Kurovec ze Lhotky n. Bečvou,14,Boh.Kočar nebo Pšenička,15.J.Čurn z Rožnova. Klečící zleva:1.Fr.Krčmář,3.Ivo Kolařík,4.Jaromír Málek, 5.L.Pobořil z Jasenice,6.Fr.Doleček,8.Radek Čurn. Sedící zleva:1.Pečenka z Branek, 5.Boh.Menšík ze Lhotky n.B.

O PARAŠUTISTECH

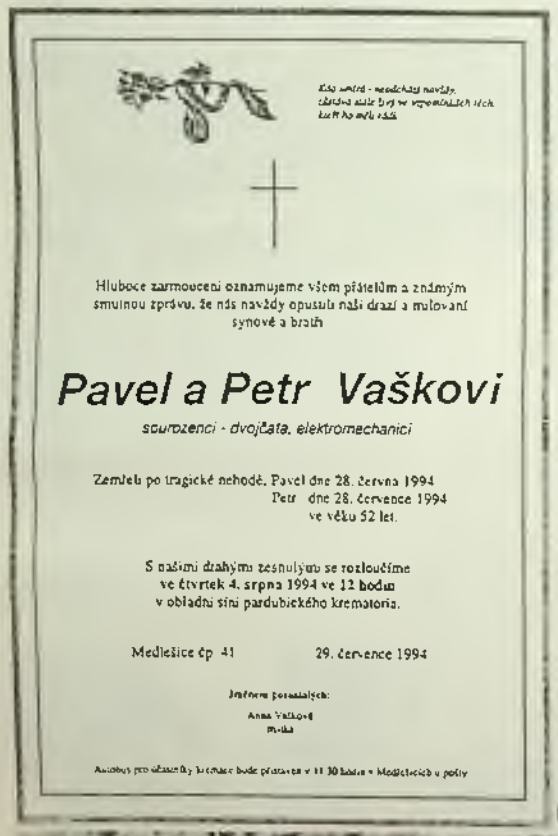
Když Alois Vyňňák podle vlastního uvážení shledal svou situaci bezvýchodnou /po operaci kyčle/ vyřešil ji jako voják:vpálil si kulku do hlavy. Stalo se to 24. července 94. Narodil se 11.8.1919 v Brumovicích, mezi Kyjovem a Hustopečí. Mezi pozůstalými je jeho angl.manželka Jeannette,roz. Randall a syn Anthony a dcera Carola. Za války byl shozen ve skupině PLATINUM.V Torontě pracoval pro York University.

K smutnému pohřbu identických dvojčat Vaškových v Pardubicích 4.8:jejich otec byl Němci popraven za to,že převezl vysílačku "Libuši" z Ležáků do L.Bohdanče v kritických dnech v r.1942. Jejich matka,Anna Vašková,těhotná s oběma chlapci,byla v porodnici v nemocnici v Pardubicích s fingovaným datem přijetí a jen to ji zachránilo před popravou. K tragické autonehodě došlo mezi Bruntálem a Opavou. Bratři Vaškovi byli páteří Společnosti pro zachování památky Ležáků. Mezi tisícem smutečních hostí byl gen.R.Krzák, válečná pomocnice záp.parašutistů Marie Fijalková z Nasavrk,záp.letec D. Matus/z Austrálie/,paní Knězová a obě sestry Štulíkovi,které masakr v Ležákách přežily.--Klemeš a Šikola se 4.8. sešli krátce s ministrem obrany Baudyšem.Foto přineseme příště.--V chrámu v Resslově ul.v Praze,kde padlo 7 statečných parašutistů,bude Národní památník. Půjde o muzeum,archiv a výstavní síň. Oprava kostela bude stát 20 mil.korun.--Podle J.Pospíšila v "NSD" byl atentát na Heydricha"jedním z mála činů českých vojáků,na které můžeme být hrdi,a jenž přispěl k tomu,že jsme tady doma a že tomu tak bude i pro další generace našich potomků. Navzdory tomu, jak prohlásil Jan Masaryk,že praotec Čech udělal chybu,když se zastavil na své pouti zrovna na území mezi Němci a Rusy".-- Během letošní tryzny v Resslově ul.se na závěr hrála "stará"čs.státní hymna,protože tam tekla krev česká i slovenská.--Čestmír Šikola řekl novinářům ve Val.Meziříčí,že"v 50.letech se někteří naši lidé k nám chovali hůře než Gestapo". Besedy se účastnil i JUDr.J.Pospíšil /expert na "Světlanu"/ a Č.Podzemný,který za války zlikvidoval gestapáckého konfidenta Fr.Šmída-Velkého Frantu.--Na letošní tryzně v Ležákách byli mj.tito politici:předseda parlamentu Milan Uhde, předseda právního výboru parlamentu dr.Výborný,ministr životního prostředí dr.Benda a nám.ministra kultury Michal Prokop.--18.6.zemřela v Praze paní Pernická,manželka parašutisty gen.R.Pernického.--Skupině "SILVER A" v L.Bohdanči pomáhali v r.42 MUDr.Rudolf Průcha,pošmistr Jan Hromádko a porybný Adolf Hraba.--Posledním záslužným činem parašutisty A.Vyňňáka bylo zaslání dvou krystalů radioamatérovi Hanákovi do Jaroměře,který má kopii Potůčkovy vysílačky z r.42. /Dopravu obstaral vydavatel t.l./--V Austrálii zemřel parašutista Oldřich Pelc,vysazený ve skupině POTASH. V USA zemřel Američany vycvičený Vlastimil Žuk,velitel desantu COTTAGE II. Obě tyto smutné zprávy máme od gen.Krzáka.-- Pospíšil,Podzemný a Šikola se podíleli na autorství znamenité knihy "Nešli stejnou cestou".--Když do Prahy nedávno přijel angl.princ Karel,sešel se mj. s plk.V.Modrákem z Tuchoměřic,který za války pracoval na VRÚ /Voj.radio-ústředně/. Byl při tom i J. Vavrda z Bítova na Moravě.--O radiových protihrách Gestapa,o Nachtmannovi,Leimerovi a pod.pojednává nová kniha plk.Jiřího Šolce "Ďáblova past", 198 stran.--Dr.M.Ivanov komentoval smrt plk.V.Krupky;nazval ho statečným mužem.-- F.Klimeš/Toronto/studoval okolí Pan.Břežan a Heydrichova sídla a okolnosti kolem atentátu v r.42.--Máme kopii cest.pasu F. Bartoše z r.39.--"Občasník hist.skupin 2B a R-3"přináší na pokr. studii K.Veselého-Štajnera"Nic jsme nedostali zadarmo". Pojednává mj. o Cyrilu Musilovi.

Dne 6.7.94 zemřel v Brně Jan Zemek,rodák z Vlčnova. Seskočil z letounu pilotovaného plk.Hockeym 29.12. 41 u Přelouče ve východních Čechách. Velel desantu "SILVER B". V 50.letech měl nepříjemnosti s kom. režimem.

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem přátelům a známým smutnou zprávu, že nás navždy opustil náš drahý a milovaný synové a bratři

Pavel a Petr Vaškovi

soutěžní - dvojčata, elektromechanici

Zemřeli po tragické nehodě. Pavel dne 28. června 1994
Petr dne 28. července 1994
ve věku 52 let.

S našimi drahými zesnulými se rozloučíme
ve čtvrtek 4. srpna 1994 ve 12 hodin
v obřadní síni pardubického krematoria.

Medlešice čp. 41 29. července 1994

Jménem pozůstalých:
Anna Vašková
matka

Autobus pro účastníky k rozloučení bude přistaven v 11.30 hodin v Medlešicích u pošty

Ležáky v červnu 1991: bratři Vaškovi s matkou a gen.R.Krzákem,který byl tehdy předsedou ČSBS.

O skautech

Vydavatel t.l. našel a navštívil tábory skautů z Peček,z Hradce,Kroměříže,Olomouce a odjinud a rozdal na 60 nášívek kanadských bobrů. Čeští skauti se mají k světu..--Díky zdatným činovníkům /Janík,Hemerlová,Michalčík,Raichel a pod./ mají Luhačovice dnes 6 aktivních oddílů.--Krajská rada Junáka v Plzni vydává oběžník "Krajem šesti řek",který rediguje A. Vladyka z Radnice.--Podle br.Švábenského bude v Brně odhalena pamětní deska dr.Velenu Fanderlíkovi,který byl starostou skautů do února 48 a zemřel v Kanadě.--Také na býv.vojenském cvičišti na Libavé tábořili letos skauti;z Lipníka nad Bečvou.Příští rok jich bude 1.000,podle velitele 2.arm.sboru v Olomouci.--Pražská Dvojka tábořila u Kaplic a přijel se na ni podívat i spisovatel Jaroslav Foglar.--Skauting ve Vyškově si nelze představit bez obětavého MUDr.Jiřího Wolfa. Navíc spravuje zuby, zpívá ve sboru a pěstuje kaktusy.--Skauti z L.Bohdanče letos tábořili u Pečína v Orl.horách. Vedl je inž.P.Vániš.--Červnovou poradu východoč.družiny SO svolal do L.Bohdanče inž.Zdeněk Šandera.--Zajímavé knihy:R.Plajner-"Úsvit českého skautingu" a Milan Svoboda-"Hledání zaváté stezky".--Jiří Krumpholz-JACK je dnes nejznámějším historikem skautingu na Valašsku. Nejaktivnější jsou 2 střediska ve Val.Meziříčí se 155ti členy.--V 50.letech byli uvěznění 2 skauti z Pardubic:Alois Čapek a Vojta Řezníček,který dostal 16 let a byl propuštěn až v r.1960. Tomáš Maléř vedl v letech 1970 až 1989 4.oddíl jako oddíl Horizont;je stále vedoucím 4.oddílu a právem mu říkají "bratr Nezmar". Tyto a jiné informace jsou v knížce "Z historie pardubického skautingu",112 stran,kterou sestavili bratři Těšitel,Ota Müller a S.Voříšek. Malá oprava:4.oddíl dnes vede inž.Jiří Oborník.--Správcem"Na Říčkách"je Ivo Brzobohatý.

Legendární Jiří BAYER ..

Roztoky u Prahy,červen 1994: ředitel Středočeského Muzea v letech 1961 až 1975, ročník 1925 a zásadní odpůrce hnědého a rudého moru.. Snil dlouhá léta o Národním skautském muzeu v roztockém zámku. Zasloužil se o utvoření skautské rezervace v Roztokách,kde se pořádají Lesní školy. Stále se hrabe ve skautských a jiných archívech. Na fotografii je se svou obětavou paní.

Z České republiky

Pokud někdo z našich čtenářů navštíví Příbram,měl by vyhledat na Okresním úřadu p.přednostu Jaroslava Štefana a dostane darem skvostnou publikaci "Toulky Příbramskem". O autorství se podílejí Daniel Doležal a Josef Velfl. Publikace s mnohými barevnými fotografiemi má 64 stran.--Ing.Jaromír Čermák se soustředil na veškerou techniku do stájí;adresa:Jahnova ul.1386, 535 01 Přelouč. Tel./Fax 457-2045.--Pamětní minci k 45.ročníku Zlaté přilby v r.93 vydalo známé pardubické klenotnictví Pavel Lejhanec na Třídě míru ;byl to Pavel,který navrhl městské radě,aby to byla Královská třída. Návrh podporuje Klub přátel pardubicka.--Hotel Macocha, Svitavská 35,Blansko, nabízí moderní ubytování a vynikající stravu.Tel.0506-32 03.--O "KL" projevila zájem Michaela Moosová,U luž.semináře 42,118 00 Praha 1.--Podle Vlastivěd.Věstníku moravského z r.92 se skutečný otec Klementa Gottwalda na 100 % jmenoval František Skácel a byl z Heraltic u Vyškova. Jeho strýc Jiří se v min.století vystěhoval do USA;jeho vnučka Ethel se provdala za Roberta Kennedyho,bratra am.presidenta. /K tomuto příbuzenskému vztahu se Kléma za svého života nepřiznal./--Okolnosti ohledně exilu pro kardinála Berana popsal v téže publikaci Msgr.dr.Josef Škarvada a vrátíme se k nim.--Jakýkoliv problém na zahr. autech vyřeší Autodílna LUPA,maj.Lubomír Jedlička,Černá u L.Bohdanče 62,Tel.040-926-58.Montují také bezp.zařízení DAN-LOCK.--První setkání starostů 20ti různých Kostelců se konalo v r.92 z popudu p.starosty J.Kamínka z Kostelce nad Černými Lesy;pův.nápad se zrodil v hlavě inž.J.Kahouna. V r.93 už jich bylo 33 a vyšla publikace "Kostelce v Kostelci",68 stran.--Putování lodičkou po řece Punkvě v Moravském krasu je nezapomenutelným zážitkem. Mezi průvodci byli letos studenti: Richard Ševčík,Tomáš Zavadil a Zuzana Vachová. Vedoucím provozu je Josef Liška, který se vyzná v jemné mechanice a bydlí v Blansku.--Primátorem Plzně je MUDr.Zd. Mraček. Tajemníkem města Mgr.Pavel Průcha. V r.95 bude Plzeň slavit 750.výročí založení.--V John Bull Pub /Senovážná 8,Praha 1/ pracuje sympatická Hana Šilarová z H.Čermné.--Velitelem městské policie v Pardubicích je ing.Petr Kvaš. Není pravda,že jeho podřízení trpí alergií na pražská čísla..--V Roztokách u Prahy vyšla útlá publikace"Šťastná doba Alšova mládí v Suchdole",12 stran,z pera dr. J.Pečírky.--"Vlastivědný Sborník Kralupska",redigovaný dr.R.Hynkovou,přinesl kapitolu"Z korespondence Jaroslava Seiferta" z pera O.Špecingera.--90 studentů ze zámoří studovalo český jazyk v Olomouci.Byli ze 14ti zemí.Kursy vede Mgr.J.Linek. --Část obchodu se Slovenskem probíhá za tvrdou měnu.--Nájemcem benešovského hotelu Pošta s prvotřídní restaurací je Fr.Paluš.--Starostou Vys.Mýta je F.Fencl.--Kanadský Tomáš Baťa věnoval svůj rodný dům ve Zlíně nadaci pro mladé podnikatele. Dosud byla budova Domovem dětí a mládeže.--2.12.93 zemřel v Jeseníku čtenář "KL" Ant.Zelený,73.--Miloslav Švandrlík napsal nejen "Černé barony",ale 7.000 dalších povídek.Vydal zatím 30 knih,ale/podle"Reflexu"/se mu lit.vědci vyhýbají obloukem.--Soud rozhodl,že Lidový dům patří České soc.dem.straně,ale české ministerstvo financí se proti rozhodnutí odvolá.--L. Šimeček hodil v Brně jablkem po prez.Havlovi;je vyšetřován na psychiatrii.--V kostele sv.Jáchyma v Jáchymově byla tryzna za polit.vězně z 50.let, kteří práci v dolech nepřežili. Jáchymovem prošlo přes 45.000 čs.občanů a 10.000 něm.zajatců.--Přes 2.000 čs.občanů ruského a ukr.původu bylo v r. 45 odvlečeno NKVD do sibiřských lágrů. Mnohdy šlo osoby v ČSR narozené. V Praze byl založen výbor"Oni byli první",kterému předsedá novinář Vladimír Bystrov. Proti odvlékání prý protestoval jen Jan Masaryk.--Nejvyšší soud J.A.Baťu neočistil;rozsudek 15ti let v r.1947 zůstává v platnosti.--Maltézští rytíři se vrátili do Krnova. V zámku Dívčí Hrad budou bydlet důchodci.--Hlavním městem Rómů v ČR je Ostrava. Z 30.000 celá třetina nemá české občanství. Nedostávají žádnou státní podporu,ale počet loupežných přepadení a krádeží roste.--Býv.důstojník StB Ludvík Zifčák,alias Milan Růžička,žije v Bruntálu a plánuje kariéru jako politik za kom.stranu.--LIAZU a TATŘE se věští zánik do roku 2.000.--Přílohu "MFD" dominuje novinář Jiří Janeček z Tábora. Uplatňuje se také v rozhlase a na TV.--MUDr.Mir.Hladiš se v 50.letech"zapletl"do "Světlany",byl jako chirurg nemocnice v N.Jičíně zatčen a dostal 14 let. Přežil Jáchymov a Bory.

František Zahrádka/vlevo/ je předsedou příbramské pobočky Konf.politických vězňů,která operuje "Muzeum třetího odboje".Permanentní výstava je pečlivě sestavena a to díky odborné pomoci dr.J.Velfla,na obrázku vpravo.

Kdo čte pozorně "Kan.Listy", musí vědět, že "královnou obřích čermenských koláčů" je Emilie Šilarová,70, na obrázku. Je také aktivní ve Spolku rodáků a přátel obce Horní Čermná. S podivem však zjišťujeme,že v propagačních materiálech vydaných Spolkem či obcí ve třech jazycích,není o obřích koláčích ani slovo.. Spolek ale vydává zajímavý "Hornočermenský zpravodaj",který rediguje Lída Marešová,roz.Šilarová. U ukázkové číslo lze psát na:L.Faltejsek,561 56 Horní Čermná č.292./Jeho matka byla Šilarová?/

Na jiném místě je zmínka,že Vysoké Mýto se staví na nohy.. Zásluhu o to má hlavně sympatická tajemnice města,pí Anna Procházková, která má nevšední talent pro kladný styk s veřejností. Na snímku je s duch. správcem chrámu sv.Vavřince.

Měsíčník humoru a srandy:

"Trnky-Brnky",Box 55, 763 12 Vizovice, ČR. US$10 za rok..

Představujeme našim čtenářům energického MV-Dr. Norberta Záliše,ředitele národního hřebčína v Kladrubech nad Labem. Po staletí je to domov kladrubských běloušů,ale chovají tam i angl.polokrevníky. V jídelně ústavu je stálá výstava fotografií a informací z historie Kladrub,založených v r.1579. Na seznamu ředitelů nás upoutalo jméno Ing.Dr.Jindřich Steinitz /1945-1949/,který byl v 50.letech čs.komunisty zle pronásledován. Přesto jeho dcera Blažena, provdaná Seifertová,napsala pro nedávné "Zprávy Klubu přátel pardubicka"o svém otci /zemřel 7.11.1973/vyjímečně zajímavý článek "Příběh šťastného člověka".

OSOBNĚ

Pro vydavatele t.l.uběhlo 7 týdnů pobytu v ČR jako voda. Omlouvá se všem,kteří ho očekávali a nyní se asi zlobí. Místa,která jsem s Toytou s pražským číslem stihl:Praha, Roztoky u Pr.,Kralupy,Ležáky,Pardubice,Vys.Mýto,Tisová,H.Čermná,Solnice a Pádolí,Jaroměř,Holice,Hradiště u Nasavrk,Včelákov,Benešov,Tábor a Chýnov,Příbram,Březnice,K.Vary, Boží Dar a Klínovec,Plzeň,Týnec n. S.,Humpolec,Kladruby n.L.,Lázně Bohdaneč,Blansko,Brno,Val.Klobouky,Luhačovice,Slavičín,"Na Říčkách",Val. Meziříčí,Kujavy a Fulnek,Olomouc, Zábřeh a Javoříčko,Leština a Hradec Králové. Nasbíral jsem nový materiál pro "KL" a nové zkušenosti. MJ

ČECHOSLOVÁCI v ZAHRANIČÍ

V Sydney v Austrálii zemřel náhle mostecký rodák a významný Sokol-exulant Frydolín Čtvrtečka. Nedávno dopsal historii Sokola v Sydney. Pozůstalou je paní Dagmar, rovněž náruživá sokolská pracovnice.--Z Německa se do svého rodiště /Skalice u České Lípy/ vrátil František Bláha z posrpnové vlny. Pokusil se podnikat, ale naráží na problémy. Nelíbí se mu, že "silnice ze Skalice do Boru je poseta protitankovými příkopy".--Na sokolském sletu byl také australský krajan Vratislav Kašpárek. List "Blesk" o něm přinesl zajímavou reportáž; je v ní zmínka také o J.Zahrádkovi.--Ivan Busta se vrátil z Anglie do Brna, ale -podle "MFD" ze 7.7.- se zklamal v lidech. Odešel do zahraničí v r.1949 jako 14ti-letý. Problémy nastaly, když v Kyjově založil akc.společnost SPRINT.--Všeobecně se v zahraničí oceňuje zásadní postoj JUDr.Jaroslava Anděla ze Švýcar ve věci potrestání komunistů za spáchané zločiny v 50.letech a později. Jeho článek "Nebyla to revoluce" pošleme rádi zájemcům gratis; vyšel v "Č.deníku" 16.5.--"Telegraf" měl článek o Janě Witthed-ové, švédské novinářce a básnířce českého původu. Narodila se jako Jana Rotterová 28.6.1943 ve Zlíně. Ve Švédsku žije od r.1970.--Petr Pastrňák, majitel českého knihkupectví ve Vídni /Lindeng.5, 1070 Wien, Austria/, pokračuje ve své bohulibé činnosti. Spolupracuje s Národní knihovnou v Praze a zájemcům v zámoří pošle seznamy knih na skladě.--Obětavcům kolem švýcarského "Zpravodaje" /adresa: L.Křivánek, Allée des Chenes 1, 1723 Marly, Switzerland/ se povedlo č.6/94, které bylo věnováno XI.Všesokolskému sletu v Praze.--"Ohnivé Listy", orgán českých hasičů /už ne požárníků!/, doporučuje návštěvníkům ze zámoří ubytování v hotelu FLORIÁN v Praze, Ohradní 26, 145 13 Praha 4-Michle. V Přibyslavi je dobrý hotel GARNI, který vede Karel Špalek. Muzeum hasičského hnutí je nedaleko.--Dr.Erich Kulka se zasloužil o ustavení Fondu pro studium historie českých Židů a Holocaustu při Hebrejské univerzitě v Jeruzalémě. Kulka, 82, přežil Osvětim a o svých zážitcích napsal knihu "The Death Factory".--P.Vladimír Koudelka oslavil ve Švýcarsku 50.výročí svého kněžského svěcení. Je mezi krajany oblíben.--Také "Střípky", časopis Čechů, Moravanů, Slezanů a Slováků na N.Zélandě, věnoval pozornost sokolskému sletu v Praze. V red.radě jsou: Kamila Skapa, Jan Koppan a Tonda Vondruška. Adresa: P.O.Box 27-332, Upper Willis St., Wellington, N.Zealand.--Vlasta Kobližková má novou adresu: Malborghetg.4/19, 1100 Wien, Austria.--Dr.C.R.Kučera /Jachtlaan 24, 9675 JA Winschoten, Holland/ projel se skupinou skautů /veteránů z Jamboree ve Francii v r.1947/ Francii, Belgii a Holandsko. Výchozím bodem byl Hradec Králové. Dr.Kučera vystavoval úspěšně své malby ve dvou holandských městech.--"Střípky" přinesly článek "Obnovíme Hrob neznámého vojína?", s fotografií dr.E.Beneše u tohoto Hrobu v r.45.--V Melbourne zemřela paní Vlasta Chytilová, vdova po baťovci, 89.--Fr.Anděl s paní navštívil Náklo u Olomouce.-- Krajanské středisko "Šumava" v Austrálii /založené dp.Peksou/ je stále živé; díky Edovi Zlatému a jeho přátelům.--Jožka Švehlák je aktivní v Adelaide, SA; pochází z Vrbětic u Val.Klobouků. Do školy chodil ve Slavičíně, kde znal záp.letce Stehlíka.--J.Škarda /Nad tratí 18/440, 160 00 Praha 6/ přežil zimu na N.Zélandě. Sdělil nám, že v Praze zemřel býv.rezident Austrálie Joe Matys.--Ministr zahraničí ČR Zieleniec byl v Canberře. Poděkoval australské vládě, že přijala v tak značném počtu uprchlíky ze střední Evropy v 50.letech; pomáhá to nyní při obchodní výměně mezi oběma zeměmi.--Manželé Horváthovi a Lukešovi z Chrudimě jsou ve španělském vězení, obviněni z pašování drog z Maroka. Nalétli jistému podvodníkovi z Maroka v pardubickém hotelu "LABE". Čeká je až 9 let vězení, ale tvrdí, že o hašiši nevěděli.

Předinorový poslanec za soc.dem.stranu, Václav Holub, oslavil v Anglii své 85.narozeniny dne 8.8.94. Za války sloužil v čs.armádě v Anglii a poválce byl v ÚV téže strany. Po kom. puči odešel do exilu a pracoval po boku V.Majera a V.Bermarda. V r.1968 uvítal snahu Zdenka Bechyně o obnovení soc. dem.strany a zklamán, když nastalo nové temno. Od r.48 až do dnešních dnů byl pojítkem exulantů rozvátých po celém světě. I dnes se zájmem sleduje dění doma a zvláště snahu o udržení Lidového domu v rukou ČSSD.

Český ministr vnitra Ruml ujistil autorku J.Fuchsovou z

NAŠI V USA

v LA, že oslovení "milostivá paní" nemínil ironicky. Jeho tajemník dodal, že v ČR se užívá pro muže titulu "milostivý pán", nikoliv "jemnostpán".--Evža Janečková ze S.Lake City, Utah, se za svobodna jmenovala Egertová. V okolí Plzně už žádný Egert nežije.--Martin Zubatý /San Diego, CA./ procestoval za 65 dní Českou republiku a skoro všechny země záp.Evropy.--Prof.Jiří Nehněvajsa z U.of Pittsburgh, PA poskytl interview listu "Region Valašsko". Měl přednášky na Slezské univerzitě v Opavě. Je sociolog.--Na Princetonské universitě má úspěchy český student Martin Beneš z Ostravy.--List "MFD" se 14.7. zabýval záhadami kolem dr.Vl.Chalupy v článku "Případ "Majora Krále"". Obsahuje citáty Jiřího Málka z Úřadu pro dokumentaci a vyšetřování StB.--Na Arizonské univezitě studuje a učí olomoučanka Lída Dutková. V Tusconu je nadmíru spokojena.--V červnu byli v Tampě, FL. odsouzeni 2 Američané za špionáž pro kom.Československo v letech 75-85. Oba dostali po 18ti letech vězení.--"MUKL" /vycházející ve Švýcarsku/ otiskl "Vzpomínku" z pera Věry Doll-ové, roz.Hodkové, z Winslow, Maine, USA. Je to mistrný popis dojmů devítileté dívky k únoru 48.--Zahr.sekci v Tyršově domě v Praze vede am.krajanka Dáša Gallatová.--Kniha Zdeny Kaprálové "Zítra bude líp" je k dostání v nakl.ZVON na Dominikánském nám.v Brně. Doporučujeme.--V Chicagu, IL. nedávno zemřelý krajan Gološinec byl Slovák z Brezovej p.Bradlom, nikoliv Rusín.--V autonehodě mezi Bruntálem a Opavou vážně poraněný am.krajan Josef Ondráček z Milwaukee, WI, se zotavuje u příbuzných v Plzni. /V téže nehodě byla poraněna paní Anna Vašková, 80, z Medlešic u Pardubic a o život přišli bratří Vaškovi, viz str.7./--Česká herečka Stella Májová se provdala za am.krajana Jerryho Mráze a žije poblíž LA v Kalifornii. Je spokojená.--Na pražském sletu byla také početná výprava Sokolů z Texasu.--Petr Beneš, Sr. s paní Anuš, Joshua s rodiči se ozvali z Vermontu.--Poslanec Ludvík Rychtera oslavil "88". Žije v Clevelandu, Ohio.--5 krajanských organizací v Chicagu vydalo "Veřejné prohlášení" o pěti bodech. Kopie pošleme vážným zájemcům zdarma.--Zd.Pražák s paní Evelynou se na sletu v Praze sešel s L.Drobílkovou.--List "Slovo" v Minneapolis, Min. měl článek o Oskaru Schindlerovi.--Roční předplatné revue "Carpatho-Rusyn American", 132 Hawthorne St., Pittburgh, PA. 15218-1416, USA, je $18.--Český tisk zaznamenal smrt klavíristy R.Firkušného v USA. Žil v cizině od r.39.--Iva Pekárková žije v USA od r.1985; vyšly jí 2 knihy: "Péra a perutě" a "Kulatý svět". "Hodní a slušní lidé jsou nudní" řekla reportérovi z "MFD".--Prof.L.Brom napsal článek pro "Špígl": "Exil bojoval jako jediný svobodný": obsah je kritický vůči Kongresu SVU v Praze.--Vl.Kříž, SF, vydal v Jihlavě sbírku "Pozdravy z cest". Lze objednat za $4 u: V.Kříž, 1725 Turk St., No.11, San Francisco, CA.94115, USA.--Irma Majerová, vdova po Václavovi, žije v Ann Arbor, MI.--Filatelista J.Kříž, 507 24 Dětenice 25, Czech Republic, by si rád dopisoval s krajanem v USA.--M.Zubatý hledá Rudu Kuklu z Brna.--Joe Machek nám z LA poslal pěkné záběry z pražského sletu. Navštívil s paní Holešov na Moravě.--Krásné záběry z Kletě zaslala pí A.Bártová.

Tato fotografie z terasy Janečkovy vily v Týnci n.Sázavou je z doby I.republiky. Jsou na ní-zleva: V. Sklenář, býv.paní Jiřího, pí Milada Janečková, Jarmila Malá, Jarmila Janečková /manželka Rudyho/, dr.Lída Holdová, inž.František Janeček a dr.Hold. Děti: Dagmar a Marcel. Z archívu Evženie Janečkové ze S. Lake City, Utah.

Evža Janečková byla jako Ledecká v květnu 45 bezesporu nejkrásnější ženou Plzně. Navíc vlastnila hotel "Kontík". Měl o ní zájem am.generál John Hinds, ale vzala si čs.diplomata Jiřího Janečka /nar.4.5.08, + 22.12.86/.

Nezávazný odhad hodnoty vašeho domu, obchodu, živnosti nebo jiné nemovitosti provede diskrétně a zcela zdarma

GEORGE J.B. DANES, B.A.
Associate Broker
FAMILY REALTY CORPORATION
Tel: (416) 439-1660
Fax: (416) 439-1664
Res: (416) 266-1659

Vatikán připravuje rehabilitaci Jana Husa

V Í d e ň - Římskokatolická církev připravuje rehabilitaci středověkého českého kritika a reformátora mistra Jana Husa, odsouzeného v roce 1415 kostnickým koncilem jako kacíře a upáleného krátce poté na břehu Bodamského jezera. Z pověření papeže Jana Pavla II. vytvořil arcibiskup a primas český Miloslav Vlk komisi české biskupské konference, která se pod jeho vedením zabývá přípravou rehabilitačních materiálů. Oznámila to včera rakouská agentura APA s odvoláním na informace pražské zpravodajky rakouské televize ÖRF Barbary Coudenhove-Kalergiové.

Papež podpořil "nové zhodnocení úlohy mistra Husa jako reformátora" již během své návštěvy v Československu v roce 1990. Také bývalý pražský arcibiskup Josef Beran prosadil před svou smrtí v římském exilu jeden citát z mistra Husa do dokumentů druhého Vatikánského koncilu o náboženské svobodě, tehdy však ještě bez uvedení autora.

Kněz a mistr pražské Karlovy univerzity Jan Hus vedl nesmiřitelný boj proti tehdejší zkorumpovanosti duchovenstva, které si z prodeje odpustků udělalo skvělý obchod. V roce 1411 byl za své postoje exkomunikován, a když neustoupil, byl o čtyři roky později upálen.

Tato smrt měla vliv na citelné zhoršení vztahu valné části Čechů ke katolické církvi nejen tehdy, ale i v pozdějších stoletích.

Teprve nyní se Řím odhodlává tuto skutečnost změnit přiznáním chyby. *"MFD", 27.7.94.*